

løshed. Vi må spørge, om det er et udtryk for, at regeringen nu har lavet et kompromis med sig selv, og at andre ikke eller kun meget begrænset kan få indflydelse. Hvis det er tilfældet, må regeringen se i øjnene, at det bliver ekstremt vanskeligt for ikke at sige umuligt at opnå en aftale.

Vi kommer naturligvis ikke bare og lyser vel-signelsen over forslaget, som regeringen efter langvarige forhandlinger har kunnet opnå enighed med sig selv og LO om – sådan er det ikke. Især økonomiministeren har jo ofte talt om den nødvendighed, det er for en mindretalsregering at vise ydmyghed. Det er vigtigt, at regeringen er beskeden – og den har da også meget at være beskeden over – men så må man også erkende sine begrænsninger.

Den konservative folketingsgruppe ønsker et resultat, det skal der ikke et sekund være tvivl om, men ikke for enhver pris. For os er der i de kommende forhandlinger en række afgørende punkter, som jeg gerne vil fremhæve.

For det første skal der gennemføres en reel dagpengereform, hvor indgangen til systemet skal skærpes og perioden forkortes til 4 år inklusive orlov. Vi mener også, at ydelserne skal gøres afhængige af indkomsten i det foregående år, og at rådighedsreglerne skal strammes op.

For det andet skal statsunderskuddet bringes klart ned under de 30 mia. kr. Der skal gennemføres reelle offentlige besparelser, så vi køber ikke de skattestigninger, der er indeholdt i regeringens finanslovsforslag.

For det tredje skal forsvarets økonomiske forhold bringes på plads. Regeringens udspil indeholder jo over perioden 1995-1998 besparelser på 2,4 mia. kr. Vi opfordrede allerede før sommerferien statsministeren til at stille sig i spidsen for forhandlingerne, og den opfordring vil jeg gerne gentage i dag. Det er for dansk forsvar ganske uacceptabelt, hvis regeringen på et tidspunkt, hvor forsvaret løser større internationale opgaver end nogen sinde, tvinger forsvaret til massive nedskæringer, som vil ramme uddannelse, øvelse og udrustning.

Vi afviser ikke rationalisering og effektivisering. Vi siger ikke, at der ikke kan findes besparelser inden for dansk forsvar, men skal vi sikre troværdigheden, så kræver det et langt stærkere økonomisk grundlag, end regeringen har foreslået.

For det fjerde skal erhvervslivets konkurrenceevne forbedres. Vi står fast på den støtte og stabile kronekurs, ingen tvivl om det.

Regeringens mange forslag, som vil svække konkurrenceevnen, skal tages af bordet.

Arbejdsmarkedsbidragene, som træder i kraft i 1996 og 1997, skal udskydes, og der skal gennemføres målrettede lettelser i skatterne, som sikrer en fortsat vækst i den private sektors produktion, eksport og beskæftigelse.

For det femte skal stigningerne i lejeværdien fjernes. Vi vil ikke være med til at beskære boligvejernes økonomi yderligere.

For det sjette skal politi og retsvæsen styrkes. Indsatsen over for hård kriminalitet – ikke mindst narkoforbrydelser – skal gøres mere intensiv. Vi medvirker gerne til rationaliseringer inden for politiet, men gevinsterne skal komme borgerne og politiet til gode gennem en stærkere og mere synlig politiindsats.

For det syvende skal der gennemføres ændringer på vore sygehuse, så ventetiderne reduceres, hvorved patienterne får en bedre og hurtigere behandling. Vi er i Det Konservative Folkeparti ægte bekymrede ikke kun for ventetiderne, men også for den kvalitet, danske sygehuse i dag kan tilbyde. Der savnes bedre arbejdstilrettelæggelse, bedre udstyr og en højere kvalitet. Dette siger vi ikke vendt imod den nuværende regering, for der har nok gennem en lang årrække været behov for en større indsats, en indsats, som vi bør løfte i fællesskab i de kommende år.

Jeg har skitseret den konservative gruppes krav forud for forhandlingerne, og vi vil målrettet og ansvarligt gå efter en stor samlet aftale, men det forudsætter, at regeringen er parat til at vise bevægelighed, og at den vælger side.

Statsministerens redegørelse indeholdt også et pænt afsnit om dansk EU-politik. Der er ingen tvivl om, at det bliver det andet store vigtige tema i den kommende folketingssamling.

Der findes i politik sager, hvor man skal lade det daglige politiske kævl ligge. Vi har i Det Konservative Folkeparti det klare standpunkt, at EU-sagen er af en sådan karakter. Vi vil ikke spille hasard med det danske EU-medlemskab, for det drejer sig om at sikre Danmark den stærkest mulige indflydelse på resultaterne.

Vi ønsker, at den danske regering har et solidt forhandlingsmandat, at regeringen ikke bliver sendt nøgen til forhandlingsbordet – det ville i øvrigt heller ikke være noget kønt syn.

Åbningstalen afslørede dog ingen detaljer med hensyn til regeringens EU-politik, slet ingen. Det er skuffende, og det kunne jo lede til den misforståelse, at det måske skyldes, at rege-